

III. Laat vastgestelde aangeboren ziektes

Niet tussenkomen door ziekteverzekeringen – Artikel 100, § 1 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen – Instructies voor de adviserend artsen

Vraag nr. 1963, gesteld op 6 november 2017, aan mevrouw de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, door de heer J. PENRIS, volksvertegenwoordiger¹

Ik werd op mijn dienstbetoon gecontacteerd door een jonge dame van 26 jaar die reeds leukemie wist te overwinnen op 15-jarige leeftijd. Ook heeft ze aan de rechterkant reeds een heupprothese gekregen, dit te wijten aan de medicatie die ze diende te nemen tijdens de behandeling van de leukemie. Ze leeft al negen jaar met zware pijnstillers, en liet meerdere onderzoeken uitvoeren naar aanleiding van de aanhoudende pijn aan de heupen. Doch bleef de jonge dame steeds werken met de hevige pijnen.

Ongeveer vier maanden geleden werd bij haar dysplasie aan de heupen vastgesteld, een aangeboren aandoening, die ertoe leidt dat ze geen arbeid meer mag verrichten.

Na het indienen van haar aangifte van arbeidsongeschiktheid, werd deze geweigerd door de mutualiteit. Dit te wijten aan artikel 100, § 1 en/of artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 omwille van volgende reden: het betreft een voorafbestaande toestand.

1. Kan u deze weigering nader verklaren?
2. Welke maatregelen kan u nemen om aan dergelijke dossiers te verhelpen?

Antwoord

De erkenning van arbeidsongeschiktheid waardoor het recht op een uitkering door de ziekteverzekering kan ontstaan, wordt geregeld door artikel 100, § 1 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.

Artikel 100, § 1: Wordt als arbeidsongeschikt erkend als bedoeld in deze gecoördineerde wet, de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding, enz.

1. Bulletin nr. 144, Kamer, gewone zitting 2017-2018, blz. 239.

Dit artikel omvat verschillende criteria:

- alle werkzaamheid hebben onderbroken
- als rechtstreeks gevolg van
- het intreden of het verergeren
- van letsels of functionele stoornissen
- waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid
- in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Met andere woorden, alleen die sociaal verzekerden kunnen arbeidsongeschikt worden erkend die op het moment van hun intrede op de arbeidsmarkt beschikten over een voldoende graad van verdienvermogen en die het slachtoffer zijn van een nieuwe aandoening – of een verergering van een bestaande aandoening – waarvan de letsels of functionele stoornissen hun verdienvermogen ernstig hebben verminderd (tot een derde of minder dan een derde) waardoor zij hun werkzaamheid hebben moeten stoppen.

Dit impliceert dat verzekerden, die ondanks hun aangeboren aandoening, op het moment van hun intrede op de arbeidsmarkt, toch nog een voldoende verdienvermogen hadden om op de reguliere arbeidsmarkt te kunnen werken, wel degelijk in aanmerking kunnen komen voor een ziekte-uitkering als aan alle andere voorwaarden is voldaan.

In het bijzonder moet het verlies van verdienvermogen correct worden onderzocht: dit verlies van verdienvermogen moet immers worden vergeleken met “wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid”: met andere woorden de vergelijking moet gebeuren ten ongeveer van het (verminderd) verdienvermogen op het moment van hun intrede op de arbeidsmarkt.

Pas als de verzekerde slachtoffer is van een nieuwe aandoening – of een verergering van de bestaande aandoening – waarvan de letsels of functionele stoornissen zijn/haar verdienvermogen hebben verminderd tot een derde of minder dan een derde, kan hij/zij in aanmerking komen voor een ziekte-uitkering.

In casu komt het er dus op aan:

- te onderzoeken of deze dame op het moment van haar intrede op de arbeidsmarkt een voldoende verdienvermogen had om te arbeiden.

Het feit dat iemand daadwerkelijk heeft gewerkt, kan een argument zijn in zoverre dat het niet gaat om:

- arbeidsplaatsen in een beschermd milieu of waarbij een speciale bescherming was vereist
- pogingen tot tewerkstelling zonder dat deze succesvol kunnen worden genoemd
- te onderzoeken of de letsels of functionele stoornissen als gevolg van de “dysplasie aan de heupen” haar verdienvermogen daadwerkelijk met minstens twee derde hebben verminderd
- tot slot moet worden onderzocht in hoeverre het verminderd verdienvermogen inderdaad een stopzetting van alle werkzaamheid noodzakelijk maakt en dat ten overstaan van de “beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen zij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die zij heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van haar beroepsopleiding” met andere woorden ten opzichte van het beroep dat deze dame uitoefende en ten overstaan van alle mogelijke beroepen die zij eventueel zou kunnen uitoefenen.

In casu wordt ook nog melding gemaakt van “geen arbeid meer mogen verrichten”, wat iets anders is dan “geen arbeid meer kunnen verrichten”.

Deze (toch ingewikkelde) aspecten van voorafbestaande toestand en arbeidsongeschiktheid zijn duidelijk gedefinieerd in de instructies voor de adviserend artsen van alle verzekeringsinstellingen en behoren tot hun normale dagdagelijkse kennis en expertise.

Volledigheidshalve melden wij ook nog dat verzekerden die op het moment van hun intrede op de arbeidsmarkt al een sterk aangetast verdienvermogen hadden (namelijk de verzekerden die nooit een verdienvermogen hebben gehad van meer dan een derde op het ogenblik van hun intrede op de arbeidsmarkt) waardoor zij reeds ongeschikt waren om op de reguliere arbeidsmarkt te worden tewerkgesteld, niet in aanmerking kunnen komen voor een ziekte-uitkering.

Deze verzekerden kunnen zich bij arbeidsongeschiktheid wenden tot de Directie-generaal Personen met een handicap van de FOD Sociale Zekerheid voor de erkenning van een mindervaliditeit en het verkrijgen van een inkomensvervangende tegemoetkoming.